

Sygn. akt VII U 1553/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Czechowicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o emeryturę

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia 2 września 2016r., nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. R. złożył w dniu 3 października 2016 roku do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odwołanie od decyzji z dnia 2 września 2016 roku znak: (...), z powodu „nie przyznania świadczenia i nie doliczenia do wysługi oraz wymiaru świadczenia służby wojskowej w latach 1968 do 1990”.

W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł m.in. że otrzymuje emeryturę wojskową naliczoną przez Wojskowe Biuro Emerytalne w roku 1990, w momencie ukończenia 66 lat i nabycia uprawnień do emerytury cywilnej zwrócił się do ZUS o wyliczenie i wydanie decyzji o przyznaniu emerytury z uwzględnieniem okresu 22 lat służby, natomiast organ ten wyliczył emeryturę nie uwzględniając okresu tych 22 lat. Zdaniem odwołującego świadczenie powinno być obliczone na podstawie 22 lat pracy w wojsku i 26 lat pracy w cywilu – od 1990 do 2016 roku (odwołanie k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 października 2016 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, iż wysokość świadczenia została obliczona zgodnie z art.26 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS odwołujący, przy czym okres odbywania czynnej służby wojskowej nie został uwzględniony do stażu pracy przy wyliczeniu kapitału początkowego, ponieważ został on już zaliczony przez Wojskowe Biuro Emerytalne w roku 1990 do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej (odpowiedź na odwołanie k.5 a.s.).

Na rozprawach w dniach 9 stycznia oraz 29 marca 2017 roku odwołujący popierał odwołanie, powtórzył argumentację i zarzuty wobec decyzji z dnia 2 września 2016 roku (k-14, 22). Pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania z uwagi na brak możliwości przyznania świadczenia zbiegowego (k-14).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lipca 2016 r. J. R. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wniosek o emeryturę. W treści wniosku ubezpieczony wskazał m.in., że pobiera świadczenie nr (...) przyznane przez Wojskowe Biuro Emerytalne. W informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych wskazał podmioty, w których świadczył pracę po zakończeniu służby wojskowej (k. 1-12 a.r. t. I).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do Wojskowego Biura Emerytalnego w dniu 14 lipca 2016 roku o udzielenie informacji, jakie okresy zatrudnienia zostały zaliczone do uprawnień do emerytury mundurowej. W odpowiedzi Wojskowe Biuro Emerytalne podało, że odwołujący pobiera emeryturę wojskową od dnia 5 grudnia 1990 roku na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin. Do wysługi lat zaliczono okres służby wojskowej od 26 września 1968 roku do 4 grudnia 1990 roku (pisma k-41 i 43 a/r). W kolejnym piśmie z dnia 2 września 2016 roku poinformowano Wojskowe Biuro Emerytalne, że do przyznanej emerytury z FUS zostały zaliczone wyłącznie okresy z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu w ZUS, a wypłata świadczenia została zawieszona z powodu zbiegu prawa do 2 świadczeń (k-59 a/r).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wydał decyzję z dnia 2 września 2016 roku, na mocy której przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2016 roku na kwotę 805,69 zł. Organ rentowy stwierdził w uzasadnieniu decyzji, że wypłata świadczenia zostaje zawieszona z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia gdyż może być wypłacane tylko jedno wyższe lub wybrane przez odwołującego (k-61 a/r).

Sąd Okręgowy ustalił ponadto na podstawie akt kapitału początkowego, że do obliczenia wysokości kapitału organ rentowy nie uwzględnił okresu służby zawodowej (decyzja z dnia 12 sierpnia 2016 roku karta nienumerowana)

Przed zamknięciem rozprawy w dniu 29 marca 2017 roku J. R. nie złożył wniosków dowodowych, pełnomocnik organu rentowego nie stawił się (k-22).

Sąd Okręgowy uznał zgromadzone dowody w postaci dokumentacji zawartej w aktach nadesłanych przez organ rentowy za materiał dowodowy wystarczający do rozstrzygnięcia sporu. Żaden z dokumentów złożony do akt sprawy nie był kwestionowany przez strony. Sąd dał wiarę wszystkim zgromadzonym dowodom, ich wiarygodność nie była podważana przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje: spór zaistniały między stronami dotyczył zasadności odmowy uwzględnienia przez ZUS okresu służby wojskowej w latach 1968 do 1990 do ogólnego stażu pracy będącego podstawą obliczenia wysokości świadczenia. Wbrew twierdzeniu zawartemu w odwołaniu ZUS nie „odmówił przyznania świadczenia”, przeczy temu zaskarżona decyzja z dnia 2 września 2016 roku, na mocy której ZUS **przyznał** wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2016 roku i zawiesił wypłatę świadczenia.

Sąd Okręgowy zważył, że Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 8 poz. 38), dała możliwość m.in. żołnierzom zawodowym uprawnionym do emerytur wojskowych, nabycia prawa do świadczeń (w tym emerytur) z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na warunkach określonych w ustawie. Zgodnie jednak z art. 5 ust. 2 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresów, o których mowa

w art. 6 ust. 1 pkt 4 tej ustawy **nie uwzględnia się** przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, **jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin** (t.j. Dz.U. z 1983 Nr 29, poz. 139 ze zm.). Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 Ustawy o emeryturach..... okresami składkowymi są okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby. Przepis art. 5 ust.2 a stanowi zaś, że okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 nie uwzględnia się jednak przy ustalaniu prawa do emerytury oraz obliczaniu jej wysokości, jeżeli z jej tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2. Przepis ten stanowi, że świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym (...), jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach.

Emerytura przyznana emerytowanemu żołnierzowi na podstawie Ustawy o emeryturach.... może obejmować wyłącznie okresy nieuwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury wojskowej (art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 i art. 2 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Okresy służby w wojsku nie podlegają zaliczeniu do emerytury powszechnej, ponieważ z tego tytułu ustalono już odwołującemu prawo do emerytury wojskowej, co ZUS ustalił na podstawie informacji przekazanej przez Wojskowe Biuro Emerytalne.

W świetle orzecznictwa sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego zaliczenie okresu służby do emerytury wojskowej **wyklucza** późniejsze zaliczenie tych samych okresów do emerytury zwykłej (cywilnej). Przepis art. 5 ust. 2a ustawy ma na uwadze zasadę odrębności systemów ubezpieczenia (zaopatrzenia) i świadczeń z tych systemów, a więc również i okresów składających się na prawo i świadczenie emerytalne (zaopatrzeniowe). Jak wynika z postanowienia Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 13 września 2013 roku (I UK 119/13) przepis art. 5 ust. 2a Ustawy o emeryturach..... jednoznacznie wyjaśnia, że okresy zawodowej służby wojskowej, na podstawie których przyznano emeryturę wojskową nie mogą być później zaliczone do zwiększenia wysokości emerytury zwykłej (cywilnej). W innym jeszcze orzeczeniu z dnia 12 lipca 2012 roku (II UK 326/11) Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, że zmiana art. 2 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obowiązująca od dnia 1 marca 2009 r. (ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Dz.U. Nr 8, poz. 38), dająca m.in. żołnierzom zawodowym uprawnionym do emerytur wojskowych możliwość nabycia prawa do świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **nie oznacza**, że okres służby wojskowej, z tytułu której ubezpieczony nabył prawo do świadczeń określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, **może być ponownie zaliczony** do tzw. stażu emerytalnego przy ustalaniu świadczeń emerytalnych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jak wynika ponadto z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 marca 2015 roku (III AUa 546/14) przepis art. 5 ust. 2 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **jednoznacznie wyklucza dublowanie okresów**, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 (m.in. pełnionej w Polsce czynnej służby wojskowej żołnierzy zawodowych), uwzględnionych już przy ustalaniu prawa do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 (t.j. m.in. żołnierzy zawodowych), poprzez ich ponowne zaliczenie do stażu okresów składkowych i nieskładkowych branych pod uwagę przy ustalaniu prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy zważył ponadto, że w przypadku odwołującego zachodzi sytuacja zbiegu prawa do świadczeń: emerytury wojskowej (obliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz emerytury powszechnej z ubezpieczenia społecznego na podstawie okresów składkowych udokumentowanych po odejściu ze służby wojskowej na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jednakże z uwagi na zasadę pobierania jednego świadczenia, która stanowi wyraz obowiązującej w prawie ubezpieczeń społecznych zasady solidarności ryzyka i nie jest sprzeczna z konstytucyjną zasadą równości (art. 32 Konstytucji RP), organ emerytalny prawidłowo

zawiesił wnioskodawcy wypłatę świadczenia, ponieważ pobierana przez niego emerytura wojskowa - jako świadczenie wyższe - jest korzystniejsza dla ubezpieczonego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że odwołanie nie zawiera argumentów pozwalających na zmianę zaskarżonej decyzji i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.